

numurā:

- beidzies plenērs ➔ 1., 2. lpp.
- pareizticīgie būvēs baznīcu ➔ 3. lpp.
- izbadējies suns sakož 3 cilvēkus ➔ 4. lpp.

PAŠVALDĪBĀ

ATGĀDINĀJUMS ZVEJNIEKIEM!

(Doles salā, Daugavā lejpus Rīgas HES un "sausajā Daugavā")

1. No š.g. 1. septembra līdz 30. septembrim zivju zveja ar zivju tīkliem un zivju mirdiem AIZLIEGTA Daugavā lejpus Rīgas HESa.
2. No š.g. 1. septembra līdz 30. novembrim zivju zveja ar zivju tīkliem un zivju mirdiem AIZLIEGTA "sausajā Daugavā".
3. Atļauta kontrolzveja, meloratīvā zveja, zveja zivkopības nolūkā ar SPECIĀLĀM LICENCĒM, kas noformētas likumā noteiktā kārtībā ("Zvejas noteikumi", 11. pants).
4. Licencētā makšķerēšana ATĻAUTA līdz 31. decembrim.
5. Licencētā spinningošana AIZLIEGTA no 1. oktobra līdz 31. novembrim.
6. Makšķerēt ārpus Licencētās makšķerēšanas, spinningošanas zonas atļauts līdz ierobežojumu izziņošanai vai vadoties pēc makšķerēšanas noteikumiem.

Brīdinu viegla peļņas tīkotājus, "mališus", ka augstākminētajiem rajoniem tiks pievērsta īpaša uzmanība. Šajā periodā sods par neatļautu zveju - līdz Ls 250 plus atlīdzība (pēc LR MK noteiktas taksas) par noķertām zivīm. Arī kriminālatbildība - likumā noteiktā kārtībā, ar aizliegto zvejas rīku (tīklu u.c.), laivu, automašīnu konfiskāciju (Administratīvā kodeksa 80. panta 1. un 2. punkts).

Aicinu Salaspils iedzīvotājus diennakts tumšajā laikā atturēties no pastaigām Daugavas krastos Doles salā un ar sapratni izturēties pret policijas, zemessardzes, zivju inspekcijas darbiniekiem, kuri pilda grūto dienestu, sargājot zivju bagātību, un palīdzēt, ziņojot Salaspils pilsētas palīdzības dienestam (tāl. 40001, 40003) par novērotajiem pārkāpumiem, uzrādot notikuma laiku, vietu, pārkāpēju pazīmes (automašīnu valsts numurus u.c.).

Zivju inspektors
V. ROZENTĀLS

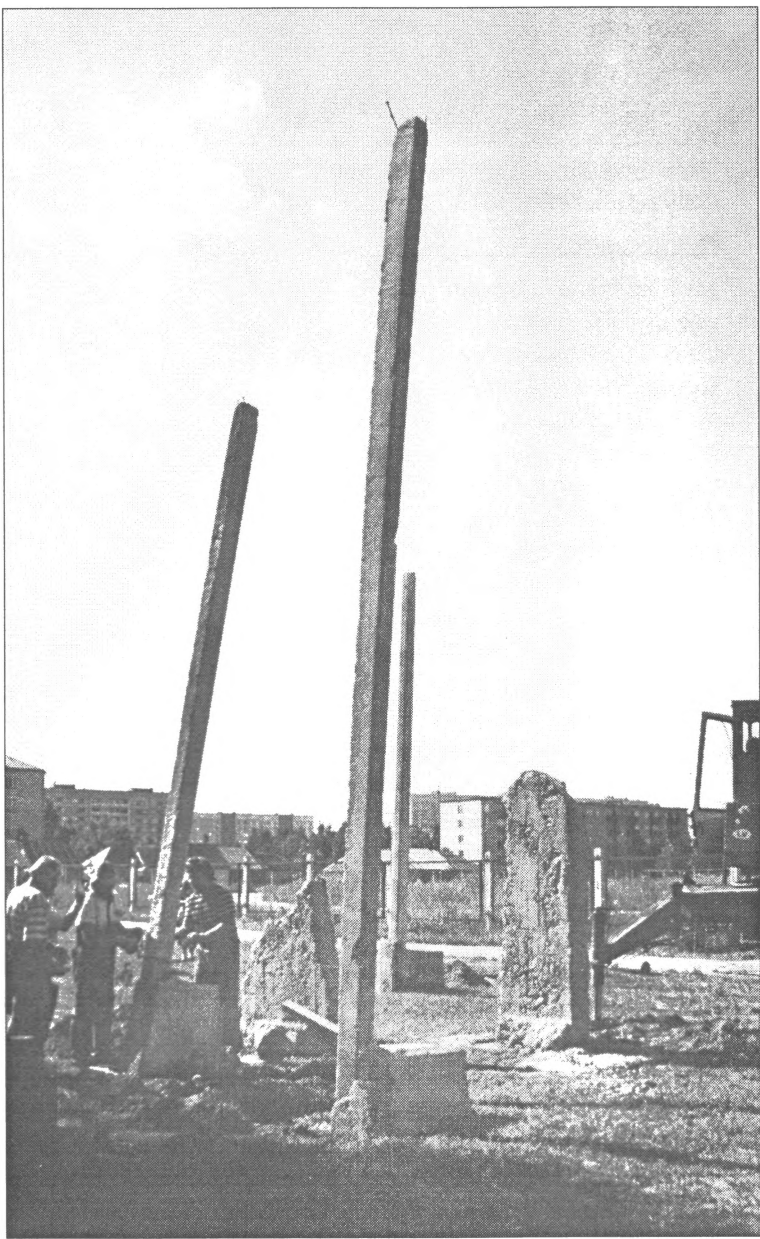
LAIMĪGI FINIŠĒJUŠI UN VINNĒJUŠI!

Ar banketu domes kafejnīcā 12. augusta pēcpusdienā noslēdzās trīs nedēļas ilgusi tēlnieku radošā darba nometne - plenērs. Tās laikā 5 Salaspils vietās izvietojās 4 tēlnieku radītie masīvie tēlniecības objekti.

Plenērā piedalījās Gvido Buls, Ģirts Burvis, Igors Dobičins un Kristaps Gulbis. Diemžēl izpalika paredzētā Andra Vārpas, Ojāra Pētersona un viņa pieaicināto Anglijas viesmākslinieku piedalīšanās, jo tēlnieki, pēc plenēristu vadītāja Ģirta Burvja vārdiem, "neiekļāvās spēles noteikumos" (izmantojot vietējos izejmateriālus) un savam darbam vēlējās izmantot smilšakmeņi. Varbūt tieši tādēļ plenēra rīkošana pilsētas domei izmaksāja tikai Ls 2.500 paredzēto Ls 3.000 vietā.

Kā pirmais savu darbu beidza un nodeva publiskai apskatei Kristaps Gulbis. Viņa veidotās ragavas iebraukušas zālienā pie Valsts Mežizstrādes uzņēmuma Mežierīkotāji Rīgas ielā 113. Akmeņu atgriešanās ar Husquarna zāģa palīdzību veidota no masīva koka ilksim, kas sastiprināts ar tādā paša gabarīta skrūvēm. Konstrukcijas izturības pārbaudei ragavās ievēlts liels laukakmens.

Ar jautrības pieskaņu Kristaps atceras to nelielo pārpratumu, kas apdraudēja viņa darba likteni. Tajā pirmdienas pēcpusdienā, kad ra-

Negatīvās enerģijas novadītāji - Igors Dobičina Mēmie.

SOCIĀLĀ APRŪPE

LIKVIDĒS SLIMOKASES

30. un 31. jūlijā Līgatnē norisinājās divu dienu seminārs, kurā tika apspriesta iespēja likvidēt Rīgas pilsētas un rajona slimokases, to vietā izveidojot vienotu Rīgas reģiona medicīniskās aprūpes sistēmu.

Semināru vadīja Rīgas pilsētas veselības aprūpes nodaļas vadītājs A. Glāzītis un tajā piedalījās 16 cilvēki, galvenokārt medicīnas iestāžu galvenie ārsti. Salaspili seminārā pārstāvēja pilsētas Sociālās un veselības aprūpes komitejas vadītāja Marija Šenne.

M. Šenne uzskata, ka šāda pārstrukturēšanās var nākt par labu tikai Rīgas pilsētai: "Rīgas pilsētas slimokase ir kā liels zilonis bez kājām. Tai ir vara, bet nav naudas, un, lai dabūtu šo naudu, tiek veidota reģionālā apvienība - Rīgas rajons un Jūrmala -, kas tad arī būtu tās ziloņa kājas."

Kā paskaidroja Marija Šenne, turpat vai visām Rīgas rajona medicīnas iestādēm, kas nav pārveidojušas par SIA, ir kredīti. Pievienojot Rīgas pilsētas slimokasei arī Rīgas rajona un Jūrmalas slimokases, rastos papild-

dus līdzekļi šo parādu segšanai. Tomēr tas būtu tikai īslaicīgs problēmas risinājums, tāpēc tiek plānots šai reģionālajai apvienībai pievienot arī Bauskas un Tukuma rajonus.

Marija Šenne uzskata, ka problēmu varētu atrisināt, nododot slimokases funkcijas pašvaldību rīcībā. "Tad mēs dzīvotu kā normāli cilvēki, zinātu, kas mums pieder un kā mums saimniekot," sacīja Šenne.

Viņa arī puda gandarījumu par to, ka pilsētas dome ir pārņēmusi savā pakļautībā pilsētas poliklīniku un tagad tās darbā vairs nevarēs iejaukties ne pašreizējā slimokase, ne topošais reģionālais medicīniskās aprūpes centrs. M. Šenne paziņoja, ka gatavojas noslēgt līgumu ar Rīgas rajona slimokasi par iespēju poliklīnikas ārstiem sniegt medicīnisko aprūpi topošajai sociālās aprūpes patversmei Daugavas ielā 2a, ko paredzēts atvērt mēneša beigās. □

Jānis VANAGS

PABALSTU IZMAKSAS AIZKAVĒSIES

SV jau informēja, ka līdz likuma "Par 1996. gada valsts budžetu" pieņemšanai aizkavēsies pabalstu izmaksa par 1996. gada 2. pusgadu invalīdiem ar pārvietojšanās grūtībām. Domes sociālās aprūpes nodaļas vadītāja Marija Šenne domā, ka tā ir cilvēku krāpšana.

M. Šenne uzskata, ka šo kompensāciju nesaņem visi tie invalīdi, kuriem tā patiešām pienākas, jo informācija par iespējām saņemt pabalstu netiek plaši izplatīta un ārstu pārbaudes, kuras nepieciešamas, lai to saņemtu, iespējams iziet tikai necīgāi daļai invalīdu - "Es pieļauju, ka šo pabalstu saņem tie Rīgas un Rīgas rajona iedzīvotāji, kuri ir savā ziņā nekaunīgāki," sacīja Šenne.

Viņa paskaidroja, ka, lai saņemtu pabalstu, poliklīnikā ir jāizņem forma 33-u un jānodod uz Stradiņa slimnīcas centrālo ("D")

ēku, kur jāiziet DEĀK (Darba Ekspertīzes Ārstu komisija).

Norādījumi, pēc kuriem vadās ārsti, nosakot, vai cilvēkam pienākas pabalsts, pēc M. Šennes domām ir stipri novecojuši, jo izdoti 70. gadu beigās. Vadoties pēc tiem, kompensācija, piemēram, nepienākas sirds un astmas slimniekiem, kuri nav spējīgi pārvietoties.

Marija Šenne puda savu sašutumu par centralizēto invalīdu bezmaksas braukšanas sistēmu sabiedriskajā transportā: "Tas nav godīgi, tā ir diskriminācija, cilvēktiesību pārkāpšana. Tā ir cilvēka paša darīšana, kā viņš to naudu izlieto. Tā ir ažiotaža un cīņa par grupu, jo brauc jau tas veselākais". □

Jānis VANAGS

"Mēs nevaram dot racionālu izskaidrojumu," Rihards cenšas ieskaidrot kādai savai pielūdzējai, kamēr Ģirts priecājas par to, ka Zivju ceļam noteikti būs mazuli.

gavas jau bija atvestas uz to pašreizējo dislokācijas vietu un karājās trosēs virs zālāja iepretim *Mežierīkotājiem*, piebraukusi kāda mašīna, no kuras izlekušī sieviete reaģējusi zibenīgi un tieši: "Kas tas tāds? Jūs izbradājat mums zālāju! Tūdaļ pat vediet to projām!" Uzņēmuma galvenais inženieris bija gan mazliet pielaidīgāks un augstirdīgi atļāva ragavām palikt līdz pat plenēra beigām, bet tad nu gan tās jāvedot projām. Taču, kad viņš puišus bija *aizrāvis* līdz *centram*, atļāva ragavām tur palikt pavisam. "Māksla uzrunāja saimnieku, un ar laiku saimnieks uzrunāja mākslu," - labvēlīgo iznākumu komentē Kristaps.

Vislielākais mākslas objektu blīvums Salaspilī turpmāk būs pie poliklīnikas, kuras tiešā tuvumā izvietojušies trīs plenēristu darbi.

Apjoma ziņā ietilpīgākais plenēra objekts ir Ģirta Burvja *Zivju ceļš*, kurš ved starp 1. vidusskolu un autostāvvietu. Ietilpīgākais gan materiālu - tā tapšanā izmantotas 15 - 20 kravas būvgružu, - gan laika ziņā - tēlnieka un viņa palīga Riharda virsvadībā pie tā 80 stundas brīvprātīgi un pagaidām bez atalgojuma strādāja vairāki padesmitgadnieki. Sarunā viņi apgalvoja, ka strādāt ir bijis prieks, un viens no motīviem, kāpēc viņi to darījuši, bijis, ka "tad nevajadzēja braukt uz laukiem!"

Ģirts Burvis paskaidroja, ka veidot *Zivju ceļu* viņu pamudinājis fakts, ka vienā no Salaspils dolomīta karjeriem atrastas aizvēsturiskās bruņu zivs atliekas. "Tas varētu būt simbols, kas liktu mums pajautāt, kas paliks pēc mums," - objekta atklāšanā sacīja autors.

Trīs lielāko *zivju* sacementētās akmens bruņas un spuras, velēnu kažociņš un dzelzs mucu acis, skārda plāksnes viņu imitācijai - viss patiešām rada lielu līdzību ar aizvēsturiskajām bruņu zivīm. Mazliet aizvainota varētu justies plakanā plekste (?), kurai acimredzot ticis vien tas, kas palicis pāri pārējām aizvēsturiskajām radniecēm.

Punktu uz "i" uzliek 6 Igora Dobčina *Mēmie*, kas ļoti trāpīgi uz HESa pseidodebesskrāpju fona parodē to tizlumu. 6 *mēmie* ir četri

Sergejs, Māris, Valdis un Edgars bez atalgojuma desmitiem stundu palīdzēja Ģirtam Burvim veidot Zivju ceļu un Jurim Putninam - Salaspils tēlu.

vairākus metrus augsti betona stabi un 2 betona stēlas. Igora galvenā doma bijusi attaisnot betonu, kas ir izmests, padarīt to *baudāmu*. "Tagad viņi ir atdzīvināti otrreiz," - atzīst mākslinieks.

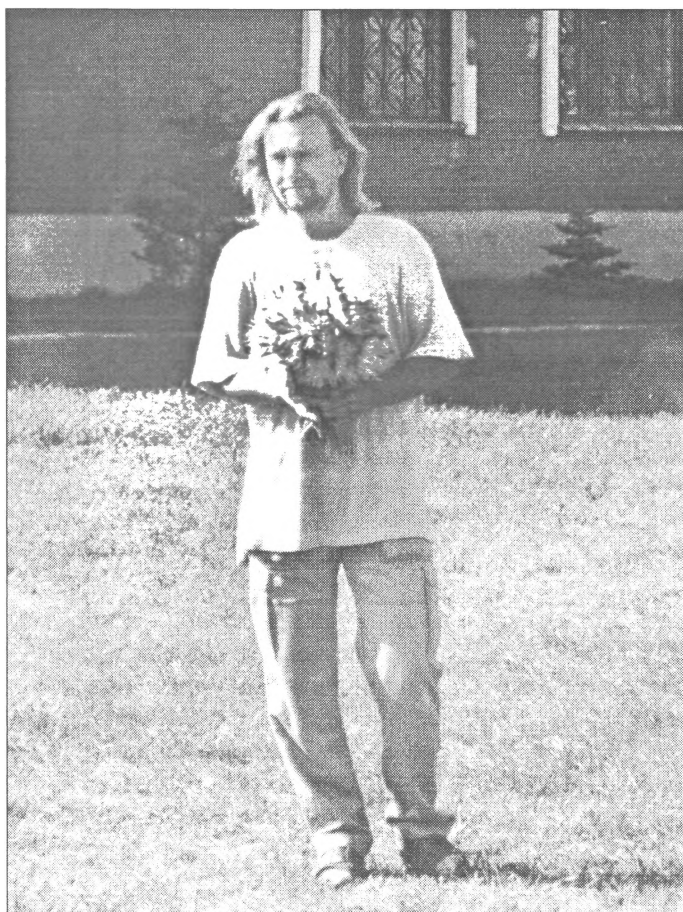
Tikai objektu atklāšanas drudzī abas Gvido Bula *sirdis* (vēlākajā sarīkojumā mākslas salona direktore mākslinieku apskauda par unikalitāti, jo viņam tagad esot trīs sirdis) atrada savu mājvietu apstādījumos starp poliklīniku un pirti. Autoram gan nav izdevies apstrādāt tieši sarkanu un baltu akmeni, kā bija attēlots skicēs, taču kontrasts panākts ar akmens struktūru - viens no tiem ir gluds, otrs - robežs, anatomiski precīzāk atveidojot šo svarīgo orgānu. Gvido Buls šos akmeņus ir paredzējis "sirdžu laužējiem un pārējiem".

Kā pēdējais tika vērtēts pilsētnieku praktiskajām vajadzībām visnoderīgākais objekts - četri soliņi pretim domes ēkai. Kultūras namam *Rīgava* tuvākajā solū pāri 11 cm biežajā kokā izgredti dejojotāju pāri un koristi, savukārt pie Mākslu skolas vairs tikai 9.5 cm biežajā virsmā iegredta gleznošanas paleta un pūšamie instrumenti.

Par pilsētnieku attieksmi pret plenēru varētu liecināt domes labiekārtošanas nodaļas darbinieces atstāstītais kāda salaspilieša jautājums: "Labi jau ir, ka ceļ, bet kas

būs pēc tam?" Kristaps Gulbis stāsta, ka visi cilvēki, kuri bijuši tiešā plenēra tuvumā, devuši padomus un vēlējušies palīdzēt. "Cilvēki interesējās, kas tur būs, un atviegloti uzelpoja, kad uzzināja, ka

Tas ir nepieciešams, lai darbs sāktos un beigtos paredzētajā laikā. Šeit viss bija ļoti labi un lieliski. Tas ir ideālākais variants, kad darba procesā izkristalizējas ideja, ko kā un kur taisīt."

Kristaps Gulbis ir noskumis, ka nevar iemēģināt savas ragavas.

tur *taisa* mākslu," - atceras Kristaps.

"Vislielākā samaksa māksliniekiem būs, ja cilvēki novērtēs viņu darbus. Es ceru, ka vēlējums piepildīsies un plenērs būs atkal," - klātesošajiem plenēra dalībniekiem tostū uzsauc pilsētas galva J. Putniņš.

Astrīda ROGULE no Latvijas mākslas muzeju apvienības:

"Salaspils ir pašvaldība, kas apsteidz Rīgu. Tēlniecība ir visgrūtākā māksla ne tikai radīšanas, bet arī uztveršanas ziņā."

Kristaps GULBIS, Akmeņu atgriešanās autors:

"Plenērā galvenais ir, lai visi darbi norisinātos tā, kā tas paredzēts, lai būtu laba mākslinieku kompānija, kur cits citam palīdz.

Ģirts BURVIS, Zivju ceļa autors, plenēra vadītājs:

"Es jūtu savādu enerģiju, šeit ir jūtama liela iekšējā rosība un rodas darbošanās griba, kad autoram, iepazīstot vietu, rodas ideja tieši tai. Galvenais ir piedalīties. Man liekas, ka šajā plenērā mēs mēģinājam padarīt vairāk, nekā parasti plenēros jāpadara. Tas bija pirmais plenērs Salaspilī un, redzot kopējo situāciju Latvijā, mēs centāmies no sevis *spiest ārā* visu, lai attaisnotu uzticēšanos. Iespējas varbūt arī nebija tik plašas kā citur. Man ir nācies redzēt, kā rīko plenērus citur - ar smaidu uz lūpām, nevis ar *sviedriem un asinīm*. Mēs gribējām radīt pārliecību, ka šāds pasākums sevi attaisno un tam ir nākotne. Mēs mēģinājām piepildīt šīs arhitektu piedāvātās milzīgās platības: *Silavu*, lielo namu masīvu pagalmus. Neskatoties uz lielajiem apjomiem, mēs esam laimīgi finišējuši! Tā bija iekšējo rezervju pārbaude gan uzņēmumiem, gan domei, gan cilvēkiem, kuri bija ar to saistīti. Cilvēkiem bija vajadzīga *otrā elpošana* vai iekšēja gribēšana. Šeit bija problēma nevis kaut ko ievietot jau labi sakoptos mauriņos un skvēriņos, bet radīt monumentālus objektus paliekošos materiālos. Vēlāk arī pati vide būtu jāsapņoj, jo es zinu no pieredzes, ka uzreiz nevar tik perfekti uztaisīt, lai nākamajā gadā nebūtu jāveic apzaļumošanas darbi. Es ceru, ka pilsētas dome dos savu artavu, un mēs būsīm tikai iniciatori šo vietu sakopšanā.

Jaunā mikrorajonāvide ir samērā bezpersoniska. Gribējās to mazliet organizēt. Mēs nespējām *apdzīvot* dzīvojamo masīvu un *Via Baltica* rajonu, jo tāda veida darbi prasa kapitālus ieguldījumus un pieredzi, ko mēs pamazām apgūstam strādājot. Latvietim zemes veidojumi savā ziņā ir novitāte. Tas, ka mēs redzējām, cik daudz spēka ir jāpieliek, lai veidotu tāda izmēra skulptūras, liks to visu rūpīgāk pārdomāt, un varbūt nākotnē viss notiks tieši tā, kā tam ir jānotiek.

Strādājot Salaspilī, mēs mēģinājām atjaunot kultūrvēsturisko vidi. Svarīgi ir ienest nevis svešu ideju vai domu, bet palīdzēt attīstīties esošajai kultūrvidei. Salapilī ir ārkārtīgi daudz akmeņu, kas *duras acis*. Arhitekti jau savā starpā jokojās, ka tie sarodas, bet tad atkal paliek mazāk. Tagad akmeņi atkal atgriežas un rada labu auru.

Kopā strādājot var atļauties vairāk eksperimenta, arī radošu momentu ir vairāk. Māksla pati par sevi ir nedzīva, ja tā nekalpo konkrētai situācijai, cilvēkiem un videi. Taču tai ir jābūt dzīvai, jārada cilvēkā kaut kādas pārdomas vai emocijas, jāpalīdz dzīvot kopējai ainaviskajai videi. Plenērs man ir iekšēja nepieciešamība. Tikai plenērs tik aktīvi veido gan vidi, gan cilvēkus - tas ir vesels notikums. Es nedomāju, ka māksla ir distancējama un atbīdāma, šodienas māksla ir lietojama - tai ir jābūt ārpus izstāžu zālēm, sakoptiem mauriņiem." □

Jānis VANAGS

MĪLESTĪBA NAV JŪTAS, BET DVĒSELES STĀVOKLIS

Pilsētā cels arī pareizticīgo baznīcu. Par to stāsta Salaspils pareizticīgo draudzes vecākais Anatolijs JAKIMČUKS.

-Pastāstiet, lūdzu, kā radās ideja par pareizticīgo baznīcas celšanu Salaspilī?

- Viss iesākās it kā nejauši. Pa ceļam uz vilcienu ieraudzīju zālē sēdošu sievieti no mūsu draudzes. Mani pazinusi, viņa teica: "Atļaujiet man apmeklēt katoļu baznīcu! Es tik ļoti nogurstu, braukādama

dievkalpojumiem?

- Pilsētas dome bez maksas ierādīja mums telpu kultūras namā *Energētiskis*, taču tādus sakramentus kā, piemēram, Svēto Vakarēdienu mēs nevaram saņemt telpā, kur tajā pašā dienā tiek rīkoti izklaidējoši pasākumi. Viss cits tur var notikt: lūgšanas, lekcijas par garīgo ētiku, svētdienas skola.

- Cik ilgi Salaspilī darbojas pareizticīgo draudzē?

- Apmēram divus gadus. Viss iesākās stihiski, taču visu šo laiku es pastāvīgi jutu Dieva palīdzības klātbūtni. Bez tās es neko nevarētu. Daudzi saka: "Ko jūs esat sado-mājuši, tas taču ir tik grūti!" "Bet es ticu Dieva palīdzībai - to izjūtu ik dienas, ik brīdi. Es taču arī nejauši nonācu līdz Dieva apziņai, būdams skarbākais reālists.

- Pastāstiet, lūdzu, kā tas notika!

- Man bija draugs, lietuvietis, ar kuru iepazinās dienesta laikā Rīgā.

ka šī pasaule nav īstenā. Tātad kaut kur ir jābūt citai pasaulei, kurā mīt patiesība. Jo, ja tās nav, tad nav arī jēgas esībai. Ar šiem vārdiem Platons it kā apliecina, ka ir cita - pilnvērtīga dzīve. Lūk, pie šī secinājuma arī es nonācu.

- Kā šo pārvērtību uztv... su ģimene?

- Sākumā es neticēju, ka mājās izdosies radīt garīguma atmosfēru, bet nu jau pagājuši gadi astoņi, un mēs visi dodamies uz vakara lūgšanām, un es, kā jau ģimenes galvam pienākas, varu visiem dot svētību.

- Jūs turpinat strādāt?

- Kā Dievs dod. Kopā ar Tēvu Andreju strādāju Šķirotavas cietuma baznīcā. Es neesmu ordinēts mācītājs, taču varu pildīt mācītāja pienākumus. Sākumā man bija bailes, bet vēlāk izrādījās, ka varu tikt ar visu galā. Ar lielu prieku veicu šo darbu ar ieslodzītajiem. Viņi ir ļoti dažādi, taču, ja kaut kas

pasaulē notiek nemitīga cīņa Labajam ar Ļauno. Esmu pārliecināts, ka arī Salaspilī iespējama atdzimšana. Baidījos, ka nebūs neviena, kas mums palīdz, bet izrādījās, ka visur, lai kur mēs ietu, atrodam pretimnākšanu. Viss iespējams ar Dievpalīgu!

- Kā jūs risināt finansiālās problēmas? Baznīcas celtniecība - tas taču ir ļoti nopietns un dārgs projekts.

- Šajā nedēļā atvērām rēķinu, un - runāsim ar cilvēkiem, sūtīsim vēstules uz tuvējām ārzemēm. Ceru, ka daudzi gribēs pie mums atbraukt. Kolīdz beigsies tās rīvēšanās uz robežām. Mēs būvēsim divas baznīcas. Sākumā - nelielu, ko pēc lielā dievnama uzcelšanas izmantosim kā kapliču. Bet līdz tam labi darbosies mazā baznīciņa. Ir jau uzradušies pirmie celmlauzi-arkitekti no Rīgas Igors Kiseļovs, kurš piekrita bez maksas izstrādāt projektu, un otrs cilvēks - Anatolijs Ļehnovs - uzņēmējs un labs cilvēks, kurš vēlas, lai šeit veidotos skaists ansamblis, taču tam visam vajadzīgs laiks. Mums ļoti gribas, lai pēc iespējas ātrāk varētu notikt liturģiskie dievkalpojumi. Jo viss, ko darām klubā, ir tikai audzināšanas darbs. Ja tehnisko dienestu dēļ nebūs kavēšanās, ceram mazo baznīciņu uzcelt līdz 6. novembrim - pareizticīgo baznīcas svētkiem. Viss nepieciešamais, ar siltumizolāciju pildītus paneļus ie-

skaitot, ir sagatavots, tik jāatved un jāceļ augšā.

- Pastāstiet, kur atradīsies baznīca?

- Skolas un Energētiku ielu galā. Šajā zaļajā zonā jāatrodas mazajai, blakus tai - lielajai baznīcai. Man šķiet, ka šī vieta nav nejauši izvēlēta: pirmkārt, tā ir netālu no vecās baznīcas pamatiem, uz kuriem uzbūvēta 1. vidusskola. Otrkārt, turpat blakus ir 40 000 apbedījumu vietas.

- Ko jūs novēlētu savai draudzei, tāpat - visiem salaspiliešiem?

- Dzīvot mierā, satiecībā, nepadoties postošām kaislībām, kas ir mūsu vislielākā nelaime - kaislīgi vēlēties labāko mašīnu, skaistāko sievu, apmierināt miesaskārību... Nevajag no tā visa radīt elkus. Pat mīlestībā. Mīlestība - tās nav izjūtas. Tā saprast mīlestību nozīmē akceptēt tikai miesu. Bet mīlestība taču ir dvēseles stāvoklis. Tur nav svarīgs cilvēka ārējais izskats, kur acis ar acīm satiekas un, lūk, dvēsele atklājas! Bieži vien ir tā, ka kopš dzimšanas mēs gādājam tikai par miesu, dvēseli aizmirsdami: kā mazītiņa piedzimusi, tāda arī paliek. Un, ja 50 gadus mēs rūpējamies tikai par miesu, tad nu turpmāko 50 gadu laikā nāksies kopt savu dvēseli. □

Sarunājās
Inga REČA

Tāda, lūk, izskatījās Salaspils pareizticīgo baznīca, kuru nopostīja 1. Pasaules kara laikā.

uz Rīgu, ka vairākkārt nākas piesēst, lai atpūstos." Es vaicāju: "Bet kur jūs Salaspilī redzat katoļu baznīcu?" - "To, lūk, ceļ, bet mums joprojām - nekā..." Dzirdētais kā smagums uzgūla sirdij. Iepriekšējās varas gadu desmitos esam aizmirsuši gan par tikumību, gan īstu ticību. Cilvēks, kurš dzīvo tikai miesai, nespēj domāt par dvēseles glābšanu. Bet pareizticība, gluži kā ikviena kristīgā ticība, glābj cilvēku dvēseles, dziedina tās, jo Dievs, lūk, teicis: "Ko līdz, ja cilvēkam pieder visa pasaule, ja viņš pazaudējis savu dvēseli?" "To apziņoties, es sapratu, ka man kaut kas ir jādara. Palūdzu satikto sievieti saaicināt cilvēkus (tas notika Lieldienās), aprunājāties, un visi sanākušie piekrita, ka jāsāk ir ar dvēseles augšāmcelšanu, bet pareizticība taču iesākās ar templi.

- Kur jūs patlaban pulcējaties

Tur vēlāk abi arī palikām. Bijām kā brāļi un arī izskatā tik līdzīgi, ka reiz es pat viņa vietā aizgāju uz *randiņu*... Aizbraucis uz Lietuvu apciemot māti, draugs pēkšņi nomira - tikai 40 gadu vecumā. Šī nāve mani tik ļoti satrieca, ka es sāku aizdomāties par dzīves jēgu. Strādājot par inženieri automātikas specialitātē, nācās izbraukāt visu Latviju. Es pastāvīgi izjutu nemieru. Domāju par to, kāpēc pasaule tā iekārtota, vai tiešām cilvēks - būtne, kas apveltīta ar apziņu un spējīga paveikt tik daudz brīnumaina, radīta tikai tam, lai nodzīvotu dzīvi un nomirtu - gluži kā dzīvnieks?! Šī doma radīja manī sašutumu! Un kopš tā brīža... Es neticēju, ka cilvēka apziņa var kaut kur pazust. Arī Platons, kurš meklēja patiesību, teica, ka, ja šajā pasaulē cilvēkam jācieš patiesības vārdā, tas nozīmē,

rodas viņu dvēselēs, tad tas jau ir uz visiem laikiem. Šie cilvēki izgājuši cauri pārbaudījumu kalniem, tāpēc pazīst ļaunumu. Dievs taču māca mūs nevis cilvēku nīst, bet to ļaunumu, kas viņā mīt. Mēs bieži vien nedomājam par to, ka

**Salaspils
pareizticīgo draudze
Visu grūtsirdīgo
iepriecinājums**

paziņo, ka ir sākusies
**Salaspils pareizticīgo
dievnama celtniecība.**
Ziedojumus lūdz pārskaitīt
n.k. 02-400700423 LUB
Rīdzenes filiālē, Rīgā,
LV-1925, kods 310101598;
n.k. 072070147 a/s Saules
Banka, Rīgā, LV-1873,
kods 310101702. Tuvākas
ziņas pa tālruni 9-40420.

Ja Jums ir vajadzīga:

- pašvaldības policijas;
- ugunsdzēsēju;
- ūdensvada un kanalizācijas nodaļas;
- veterinārārsta, apsēklotāja;
- ātrā medicīniskā un cita veida palīdzība ekstremālos gadījumos,

zvaniet: 40001 vai 40003!

PILSĒTAS ZIŅAS

PAGĀJUŠAJĀ NEDĒĻĀ

5.-12. augusts

Salaspils poliklīnikas traumpunktā apkalpoti 10 cilvēki, no viņiem 7 bērni. Ar suņu kodumiem reģistrēti divi, bet no ērcēm cietuši 8 cilvēki.

Ātrā palīdzība izsaukta 20 reizes.

5. augustā, 14.01

Pie Sauriešu ģipša fabrikas caurlaides pieklīdis vilku šķirnes suns un sakodis 3 cilvēkus. Pilsētas veterinārajam ārstam izdevās pārliecināt uzņēmuma direktoru paņemt to par sargsunī. Noskaidrojas, ka suņa saimnieks suni slikti uzturējis, tādēļ tas bieži devies pie sargiem pēc pārtikas papildinājumiem.

6. augustā, 11.15

Pēc policijas nodaļas lūguma pašvaldības policisti aizturēja Leonīdu Zatko (1974).

6. augustā, 18.50

Pēc Salaspils policijas nodaļas lūguma pašvaldības policisti aizturēja automašīnu Audi-80 un tās pasažierus Sergeju Peskiševu (1974) un Jevgēņiju Pipinu (1974).

6. augustā, 21.35

Par braukšanas ātruma pārsniegšanu pie dzelzceļa stacijas tika aizturēta automašīna Audi-80, kuras vadītājs nevarēja uzrādīt autovadītāja tiesības, tādēļ auto nogādāts stāvvietā.

7. augustā

Autoavārijā pie Saulkalnes cieta 3 cilvēki, kuri smagā stāvoklī hospitalizēti uz Valsts klīnisko Paula Stradiņa slimnīcu.

7. augustā

Pie savas mājas piekauts Juris (1964), kurš ar vidēji smagiem miesas bojājumiem hospitalizēts

uz Stradiņa slimnīcu.

7. augustā, 11.55

Par avārijas situācijas izraisīšanu Vitolu un Rīgas ielas krustojumā tika aizturēts un ceļu policijā nogādāts Aleksandrs Štāls (1978), kurš nevarēja uzrādīt ne autovadītāja tiesības, ne automašīnas dokumentus.

8. augustā 5.30

Salaspils dzelzceļa stacijas dežurante ziņo, ka kāds vīrietis nes projām stacijas remontam paredzētos dēļus. Par nodarīto notikuma vietā tika aizturēts Vasilis Kalunovs (1931) un nogādāts policijas dežurdaļā.

9. augustā, 18.10

Dienvidu ielā 3/1-18 sadurta Ļuba Harlāmova (1937). Cietuši pašvaldības policistiem paskaidroja, ka viņu sadūris vīrs Vladimirs Harlāmovs (1941), kuru arī nogādāja Salaspils policijas dežurdaļā. Ļuba Harlāmova ar durtu brūci krūšu kurvī hospitalizēta uz Stradiņa slimnīcu.

11. augustā, 21.30

Zeltiņu ciemata sētniece ziņo, ka kūdras purvā gruzd kūdra. Ugunsdzēsības mašīna uz notikuma vietu izbrauc nākamajā rītā un divu stundu laikā ugunsgrēku nodzēš. Izdegusi 50 m² liela teritorija.

12. augustā

Autoavārijā pie Saulkalnes notriekts 62 gadus vecs vīrietis un smagā stāvoklī hospitalizēts uz Rīgas 1. slimnīcu.

Informācija saņemta no palīdzības dienesta, pašvaldības un krimināl-policijas; šie dienesti atbild par ziņās minēto faktu precizitāti.

Sagatavoja
Jānis VANAGS

Reklāmas laukums šajā lappusē maksā 0.236 Ls/cm².

Mazākais iespējamais reklāmas laukums - 4,7 X 2,5 cm (skat. paraugu), tā cena - 2,77 lati. (cenā iekļauts PVN).

Papildus jau Privātsludinājumā minētajiem informācijas pakalpojumu veidiem, SALASPILS VĒSTIS pieņem arī pateicības, apsveikumus, ziņojumus par pazudušām mantām, sēru vēstis un līdzjūtības. Pagaidām - bez maksas!

4,7 x 2,5 cm²

SLUDINĀJUMI

PĀRDOD

Automašīnu Audi-100 (2,2 i, 1983.g.). Cena 1500 USD. Tāl. 9-44284.

Sivēnus. Tāl. 41176, 40353, pēc 14.

Divstāvu koka gultu (1.90 x 0.85, sadalāma), komplektā 3 mantu kastes uz ritentiņiem, 2 matračī. Cena pēc vienošanās. Zvanīt pēc 22. Tāl. 9-49735

Apbūves gabalu, 0.18 ha, Salaspilī, un celtniecības materiālus. Tāl. 0-278149

Vasarnīcu ar apkuri (ir pirts, siltumnīca, augļu dārzs, piebūve - kļieģļu kūpinātava) Aizkrauklē, pie Daugavas. Tāl. 9-40760.

Stiklu 4 mm (35 m²) ar piegādi, lēti. Adrese: Kalna ielā 7 - 17.

Māju Rēzeknes rajonā. Steidzami, ļoti lēti. Tāl. 9-40919, vakaros.

3-istabu dzīvokli (602. sērija, 9. stāvs, tālrunis) Salaspilī vai MAINA pret automašīnu. Tāl. 9-40236.

Magnetolu ML - 6315E, skaļruņus 90F, melnā krāsā, jauni. Tāl. 9-47629.

Vīriešu un sievietes ziemas mēteļus. Lēti. Tāl. 42413.

DAŽĀDI

Palīdzēšu iemācīties latviešu valodu bērniem un skolniekiem. Tel.9-47881

KATOĻU DRAUDŽU KAPUSVĒTKI NOTIKS:

CIEMUPES kapos;

18. augustā, pl. 15 -

OGRES kapos;

1. septembrī, pl. 15 -

vecajos IKŠĶILES kapos;

8. septembrī, pl. 15 -

jaunajos IKŠĶILES kapos.

MEKLĒ DARBU

Krāsotājs, apmetējs, flīzētājs u.c. celtniecības darbu pratējs. Tāl. 9-42848 vai 9-47407, Saša.

PIEDĀVĀ DARBU

Vajadzīgs apkalpojošais personāls. Autobiogrāfiju un tālrunu numuru sūtīt: LV-1050, uz pieprasījumu, Miķelsonam I.

Piedāvā darbu:

1) mūrniekam, apmetējam, betonētājam;

2) traktoristam (lauku darbi, tehnikas remonts).

Pieteikties SIA Salvija, Gaismas 8, tālr. 41169.

Jaunā biznesā, varat būt arī no Latvijas rajoniem. Mēnešalga - 450 USD. Tāl. 9-46069, no 18 līdz 21.

MAINA

Skaistu 2-istabu dzīvokli (50 m², ar visām ērtībām, 3. stāvs) Gulbenē pret 1,5 -2 istabu dzīvokli Salaspilī (ar izolētām istabām). Tāl. 9-42848.

3-istabu dzīvokli (kopējā platība 61,3 m², 2. stāvs, lodžija) pret 1,5 vai 2-istabu dzīvokli Salaspilī (deviņstāvu mājā). Tāl. 9-42413.

Kļūdu labojums

Iepriekšējā SV numurā tehnisku iemslu dāļ radušās kļūdas Salaspils pilsētas domes struktūrvienību shēmā: nodokļu inspektoru tālrunis ir 43161, bet elektroapgādes nodaļas vadītāja Aleksandra Ivanova peidžera nr. 1-3192 ("Baltkom" centrāle 0-052).

"Salaspils Vēstis" var arī abonēt

Līdz 20. augustam redakcija pieņem pieteikumus no iedzīvotājiem un organizācijām, kuri no septembra vēlas laikrakstu Salaspils Vēstis nevis pirkt veikalos, bet ieraudzīt savā pastkastītē.

Salaspils Vēstis varēs pasūtīt uz četriem mēnešiem (līdz 1996. gada beigām) vai uz atsevišķiem mēnešiem. Abonēšanas maksa uz četriem mēnešiem - Ls 1,70 (septembrī - Ls 0,40, oktobrī - Ls 0,40, novembrī - Ls 0,50, decembrī - Ls 0,40.) Laikrakstu iespējams pasūtīt TIKAI redakcijā, kura atrodas pilsētas domē, Līvzemes ielā 8, 310. kabinetā. Pasūtījumus pieņems pirmdienās, otrdienās, trešdienās no 10 līdz 19. Tālruni uzziņām 43140, 43159.

Izgriez un atsūti!

bezmaksas privātsludinājums

PĀRDOD PĒRK MAINA IRĒ IZIRĒ MEKLĒ DARBU PIEDĀVĀ DARBU IEPAZĪŠANĀS DAŽĀDI VAJADZĪGO PASVĪTROTI

Bez maksas tiek publicēti visi privātpersonu nekomerciālie sludinājumi, kas rakstīti uz "SV" publicētajām veidlapām. Uz vienas veidlapas rakstiet tikai viena veida sludinājumu! Redakcija ir tiesīga sludinājumus rediģēt un nepublicēt ētiskām normām neatbilstošus tekstus.

Sludinājumus var iesniegt personiski vai arī nosūtīt tos redakcijai pēc adreses: nedēļraksts "Salaspils Vēstis", Līvzemes ielā 8, p.n. Salaspils-1, LV-2169.

© "Salaspils Vēstis"

Izdevējs - Salaspils pilsētas ar lauku teritoriju dome. Reģistrācijas apliecība nr. 1922.

redaktore - Inga Reča
korespondenti - Gatis Puriņš,

Jānis Vanags

korektore un literārā redaktore - Nīna Leimane
maketētājs - Atis Skulme

Redakcijas adrese: Līvzemes iela 8, p.n. Salaspils-1, LV-2169,

tālrunis 9-43159.

Iznāk kopš 1996. gada 17. maija. Datorsalikums. Ofsetiespiedums.

Iespiests Rīgā, apgāda "Imanta" tipogrāfijā. Iznāk piektdienās.

Metieni:

latviešu izdevumam - 1000 eks., krievu izdevumam - 1000 eks. Pārpublicēšanas un citēšanas gadījumā atsauc uz "Salaspils Vēstīm" obligāta. Sludinājumus un reklāmu pieņem

redakcijā - Līvzemes ielā 8 (Salaspils domes ēkā).

Manuskripti iesniedzami divos eksemplāros mašīnrakstā. Par faktiem un uzvārdiem rakstos atbild to autori, sludinājumus - to iesniedzēji.